

gitaar heb gespeeld, een beetje heb uitgewerkt. Meestal speel ik ze in mineur met open snaar, de harmonieën hoor ik er dan letterlijk bij! Daarna zit een deuntje, een stel akkoorden voorgoed in m'n archief (*Klopt lachend op z'n hoofd*). Er zijn wereldhits verloren gegaan, omdat ik in bed lag, te lui om m'n gitaar te pakken, in de waan dat ik m'n vondsten wel zou onthouden tot de volgende morgen. Mooi niet! Weet je hoe onze eerste albums er zijn gekomen? Zes uur 's morgens, met de kleine jongen op schoot, speelde en zong ik deuntjes voor hem".

Nieuwe zalen in nieuwe landen

'Nu met het nieuwe album uit, denk ik dat we de geheel vernieuwde set nog zwaarder, meer gelaagd, gaan spelen. We zijn van strontewijze ventjes al lang naar 'echte' muzikanten geëvolueerd, die het juist leuk vinden om nieuwe tendenzen in de muziek subtiel in de eigen

Nieuwe albums

Richard Sinclair

Alweer een tijdje uit is de CD **Live tracks**. Daarop vijf nummers door zo'n beetje de band die indertijd in Harlingen 1996 zo'n enorme indruk maakte. Vier nummers laten Richard met trommelaar Andy Ward of Dave Cohen horen. Toegift is *Uncle's Farm* door CARAVAN (met Jan, zonder David en Geoffrey) - ons ook bekend van Camel. Het tweede album is **What in the World**. De opnamen van Richard met Tony Coc, clarinet en David Rees-Williams op het orgel van de Grote Kerk in Harlingen. Op zondagmorgen, 22 sept. 1996 geregistreerd, bleken toen van onvoldoende kwaliteit. De techniek van nu maakte alsnog restauratie mogelijk. Zeer geslaagd, zo blijkt.

werken in te weven. Ik zelf raak steeds meer geïnteresseerd in de nieuwste technische mogelijkheden. Dat is de invloed van Julian. Tegenwoordig grasduin ik in zijn Cd-collectie. Zelf heb ik met dat volle hoofd van me eigenlijk nooit zo'n behoefte gehad om überhaupt muziek van anderen aan te schaffen. Maar Julian attendeert me op nieuwe dingen, maakt me wegwijs op de computer. Dwingt me om te durven, avontuurlijker te zijn. Verder ga ik best weer wat doen met de soulmuziek, m'n eerste muzikale liefde..... En, om op je eerste vraag terug te komen, ik heb laatst de Cd's van EELS gekocht.

We profiteren als CARAVAN natuurlijk ook van de jaren zestig revival. Op die golf komen al onze albums opnieuw op CD uit. Ook die uit de jaren tachtig. (*Better By Far, The Album, Back To Front, met bonustracks - cap*1.*) en nog meer live-registraties. Daar hebben we

Fraai van toon, zang en
 ambiance passeren o.m. For
 Absent Friends, What's Rattlin'
 Long Lingers Autumntime, Fol
 De Rol en Calyx.
 Beide albums zijn absolute
 aanraders, zeker het tweede,
 vanwege de unieke combinatie
 Richard-met-kerkorgel.
 Alle info bij Teatse Vogelaar,
 Schritsen 21, 8861 CR Harlingen.
 0517 41 81 93. Beeldpost:
 vogelaar@bart.nl

From the
CoCaCap*ts Table

- **CoCacolofoon:** Deze uitgave snel, snel genaakt door uw eigenste CoCaCap*! voor de fans in een brede cirkel rond Helmond. Dit ter stimulering van hun aanwezigheid bij het optreden te Plato. Helmond. Tekeningen: Kassandra Smit.

overigens helemaal niets over te zeggen. Dus verwijt niet ons dat de markt overvoerd wordt! Maar ik zei het al. ik ga niet de jaren zestig muziek van ons zelf na staan spelen. Ik streef een nieuwe muzikale insteek na. Ik wil nieuwe muziek maken en m'n oude een nieuwe draai geven. Ik wil vooral beter en avontuurlijker zijn. Anders haak ik af. Gelukkig geloven de fans er in. Vier, vijf jaar geleden speelden we weer, waar we altijd al speelden. Nu spelen we in landen en zalen waar we nog nooit geweest zijn!"

- Het aantal fans is inmiddels Volledig onbekend. De Vinex-verhuizingen hebben meedogenloos huisgehouden! Of is het de relatie-roulatie? Meldt u weer, liefst met uw beeldpost-adres.
- CoCaCamp* wil het net op! Is er iemand die een bescheiden, doch adequaat webstekje kan opzetten? Uw Cap*t belooft dan een regelmatig opdissen van uiterst leerzame *caravantasia*.
- Giften zijn immer welkom. Redt tevens Cap*t's huwelijk! U vindt nl een van huize Smits kerstregels op de enveloppe en uw Cap*t durft dat niet aan z'n vrouw te vertellen.....
- Dus, *alleen* dankzij uw gift blijft het adres: Kleingouw 34a, 1619 CB Andijk. 0228 59 35 25 fax 0299 313 701. Beeldpost: cocacamp.jasmit@planet.nl postgiro: 16 34 294

TO BE WITH TUBI
CoCaCamp*azine van The Continental Caravan Campaign, 10^e jaargang, no 1, - waarin wordt opgenomen de Caravan- & Kampeerkampioen en Tijdschrift Schrijver en Caravan. Kleingouw 34 a, 1619 CB Andijk, tel. 0228 59 35 25, fax 0299 313 701. Beeldpost: cocacamp.jasmit@planet.nl

Wat is Brabantse wijsheid? Een keer gaan, twee keer ? Naar alle drie!

PLATO UIT Z'N DAK?

Ja zeker, onze *Caravanieri* komen weer in ons land! Pye c.s. geven twee concerten in ons land en eentje in België. Er wordt getoerd er ter promotie van het nieuwe album: *The unauthorised Breakfast Item*. Het is 1998 dat CARAVAN voor het laatst in ons land speelde. Hoogste tijd dus om op herhaling te gaan! Wel moet gezegd dat de diehards onder ons in de tussen liggende jaren niet echt muzikaal droog stonden. Om het andere jaar stond CARAVAN op het Burg Herzbergfestival (in de buurt van Karlsruhe) en dit jaar speelde de band op 25 februari in The Spirit of '66 te Verviers, België, de slotavond van een tour door Frankrijk. Verder zijn Italië, Spanje, Griekenland, Japan, Canada en de V.S. met optredens vereerd.

Nu is de band weer terug in ons land.....!

Interesse in een heruitgave van Back On The Tracks - de 2CD met het Tivoli-concert uit september 1997? CoCaCamp* zoekt nog zo'n 75 fans! □ 25,-. Alle winst gaat naar de band t.b.v. nieuwe projecten. TUBI werd mogelijk dankzij de eerste editie!

TO BE WITH TUBI

Nieuw album uit
The Unauthorised Breakfast
 Item

Een eerste indruk: *Song no 1. Right for me* en *2. Revenge*; fraaie uptempo-songs met Pye! stem in de lagere registers. *3. De titelsong TUBI*: Jan Schelhaas laat horen dat hij z'n toetsen nog volkomen beheerst. *4. Tell Me Why*. Ballade, plezierige song, komt wat moeizaam op gang. *5. It's getting a whole lot better*. Schitterend lied voor met z'n tweetjes bij de open haard. Doug Boyle even heel mooi met de gitaar, fraaie saxaccen-ten door Jimmy. Lied no 6

Head above the clouds sluit daar qua sfeer goed op aan. Song nummer 7, *Straight to your heart*, op het eerste gehoor een meer modale loveballad, eigenlijk een gospel! Fraai gitaarspel, dat wel. 8. *Wild West Street*, een bijdrage van Geoffey, tekstloos nummer in de stijl van The Penguin Orchestra. Lied 9, *Nowhere to Hide*, de enige song van Dave en wel een zeer, zeer goede! No 10, komt van de hand van Doug heet *Linders Field*. Geen gitaargebucul, maar een poging tot klanklandschap.

CARAVAN IN NEDERLAND CONCERTDATA

- Za 13 december PLATO, Helmond, Molenstraat 123
Tel 0487 512 582 beeldpost: plato@helmondweb.nl
Plato is zowel per trein als auto makkelijk te vinden.
- Vrij 12 december a.s. De Boerderij, Zoetermeer
- Zo 14 december a.s. The Spirit of '66, Verviers, België

Pye Hastings weer even enthousiast als toen hij begon

We spelen nu in nieuwe zalen en landen

'En heb je Never Mind The Bullocks toch maar eens in de uitverkoop aangeschaft?'

Pye Hastings schiet in de lach en zegt: "Nee, dat niet, eh...nog niet. De punk is muzikaal gezien, niet bijster interessant. Voor mij dan. Je ziet, ik heb m'n standpunt in de loop der jaren enigszins genuanceerd! Het is en blijft een bak herrie, maar ik waardeer de vitaliteit, de agressie van 'niemand heeft ons wat te zeggen'. Tenslotte had ik die houding zelf ook, tien jaar eerder".

We ontmoetten Pye Hastings en de andere bandleden na afloop van een succesvol optreden op het Burg Herberg festival te Eisenach, Duitsland. Een door hippie-nostalgie getoonzct festival, maar met een opvallend jong publiek, waar CARAVAN deze 19e juli 2003 al weer voor de derde maal na de herstart optrad. Een bewijs van de herwonnen populariteit?

Maar eerst komen we te praten over de neergang die de band begin jaren tachtig ten deel viel. Pye vervolgt: "In de Engelse ers zijn ze toen behoorlijk over me heen gevallen. CARAVAN was inderdaad een van die bands met urenlange songs, maar zo bombastisch als anderen waren we nu ook weer niet. Het probleem is dat je niet jong blijft, dat je nieuwe dingen wil proberen en daarbij moet hopen dat de dingen die je leuk vindt, ook bij het publiek in de smaak vallen. Je hobby is immers je vak geworden: er moet ook brood op de plank. Achteraf gezien markeert de punk een wisseling in het publiek. Tegen die tijd bleef het onze thuis vanwege oppasproblemen en een jongere generatie koos nieuwe helden. Is het julie opgevallen dat juist de bands die een behoorlijke aanhang onder de vrouwen hadden, het beste de punkgolf hebben

doorstaan? Sinds ik dat weet, probeer ik liedjes te schrijven die vrouwen ook mooi vinden. Helaas zonder succes, als ik m'n eigen vrouw mag geloven".

Mokkend op de bank

En zo kwam je in 1982 thuis te zitten? "Ja, na een heel aardige tour in het kader van The Album, hield het gewoon op. Ik zat thuis mokkend op de bank. M'n vrouw zei toen na een paar maanden: *Pye, ga een ander haantje zoeken*. Zo kwam ik weer in de bouw terecht. Nu heb ik een eenmansbedrijf dat nieuw bouw inspecteert op explosiegevaar vanwege methaangas onder de funderingen. In het begin kwam er nog wel eens uitnodiging, zo hadden we in 1983 een retineconcert ter gelegenheid van het vijftienjarig bestaan in een uitverkochte Marquee, maar met de jaren negentig leken we toch wel vergeten. Toidat wat oude fans

zich meldden. Eerst hield ik het af, ik wilde geen CARAVAN-naspeelband worden, en fans zijn je ergste vijand als ze willen dat je in 1990 je nummers uit 1970 precies als toen speelt. Maar ik begon toch ook te geloven in deze fans, vanwege hun positieve houding: ze menen zeker te weten dat het volgende Caravanalbum *het beste ooit* gaat worden. Ze organiseerden optredens voor ons en dat gaf weer nieuwe kansen om te spelen, waardoor weer andere oude fans bij ons betrokken raakten. Dat was voor de mannen, die net muziekmaatschappij HTD begonnen, aanleiding om ons te contracteren voor een nieuw album: *The Battle of Hastings*. Voor veel fans echt het teken: *CARAVAN rolt weer over 's Heeren Wegen!* Dus een eerste echte tour door Engeland in herfst 1996, toen na twintig jaar terug in Holland (september 1997, Tivoli, Utrecht en Oosterpoort, Groningen – cap*t). Het jaar daarop naar Duitsland en weer Holland. De kans om een aantal eigen nummers in onze nieuwe stijl te herinterpreteren op *All Over You en All Over You Too*. Leuke verkopen in Japan, de start van heruitgaven en -tig compilaties van ons oude en nieuwe werk".

'De laatste twee jaar gaat het echt lekker. Voor het eerst naar

Japan! Opnieuw naar de Verenigde Staten, en Canada - daar met een orkest onder leiding van Martin Ford weer For Richard live gespeeld. Eerder al naar Italië, Griekenland en Spanje. In Barcelona driehonderd man in tranen bij For Richard. Ja, echt te gek... Wat mij betreft, stap ik zo weer in dit muziekleven! De anderen trouwens ook".

Vertrek David Sinclair

Des te pijnlijker is het vertrek van David Sinclair? "Absoluut! Het herwonnen succes betekende ook een kans om weer een gloednieuw album te maken. Waar de Hollandse fans, die meededen aan het *Back On The Tracks*-project, trouwens een stevige basis voor hebben gelegd. Een ander blijk van onvolprezen toewijding. Dave en ik zouden ieder zes songs aanleveren. Nu was ik in die periode veel weg voor m'n bedrijf. Dus begon hij alvast met het opnemen van de zijne. Daar hadden we allemaal het volste vertrouwen in. Dave is tenslotte een begenadigd liedjesschrijver en arrangeur. Mijn gitaarpartijen en zang kwamen zo als laatste op de rol. Maar toen Dave me z'n songs liet horen, bevroor me het ongelukkige gevoel: *schitterende AOR-songs, maar geen CARAVAN*. Het vleugje ironie, het tegendraadse, waar-ie zelf toch veel gevoel voor heeft, was er uitgeslepen. Ik vroeg de andere jongens naar hun mening. Ze doelden m'n twijfels. Ik opperde dat hij, ik en m'n zoon Julian (geluidstechnicus, o.m. assistent van Rupert Hine –cap*t.) met z'n drieën de zes songs een CARAVAN-dip zouden geven. Maar al gauw bleek dat hij te zeer in z'n songs zat 'opgesloten', om daar genoeg ruimte voor te kunnen maken. En zo hebben we een hele middag bij elkaar gezeten, allebei totaal verbijsterd: *wat is ons nu toch overkomen....*"

'Zo zijn we uit elkaar gegaan, zonder animositeit, integendeel, als kameraden. Ik was verlamd, hij ook. Pas toen Mark, onze manager, eerst heel voorzichtig, later wat nadrukkelijker zei dat de fans zich afvroegen waar het aangekondigde album bleef, zijn we op basis van mijn zes songs aan de slag gegaan. Tegelijk

Doug is een groot CARAVAN-fan. Toen hij Julian in een studio tegenkwam, vroeg hij of hij eens bij me langs mocht komen. Ik was wel benieuwd naar hem, ook omdat hij een paar jaar met Robert Plant en Nigel Kennedy heeft getourd. Het klikte meteen, ik wilde hem graag er bij. Een jonge knaap werkt verfrissend

lagen er contracten om op te treden, daar zat ik enorm mee in m'n maag. Mark heeft toen de knoop doorgehakt en tegen Dave gezegd, dat het onder deze omstandigheden beter was dat hij niet meedeed. Gelukkig was Jan (Schelhaas, toetsenman in CARAVAN van 1976 tot 1979, daarna in Camel - red.) bereid in te vallen. Jan en Dave zijn goede vrienden, dus Dave had daar zondermeer vrede mee. In vier weken tijd hebben we onder enorme druk *The Unauthorised Breakfast Item* opgenomen. Gelukkig konden we Dave's *Nowhere to Hide* er op meenemen: een schitterende song, die nog maar weer bewijst wat een goed componist-ie is."

Zwaardere toon en open snaar
Heeft deze wending ook invloed op jullie optredens? "Ik denk het wel, maar in welke mate is lastig aan te geven. We zitten natuurlijk al langer op het spoor, dat we onze muziek veel zwaarder willen neerzetten. Daarom is Doug Boyle er bij gekomen. Hij is nu onze sologitarist, ik heb dus een flinke stap terug moeten doen." (lacht).

op ons, oudjes. Ook de anderen waren snel overtuigd. Doug blijkt bij elke tournee beter in de band te passen, en met Jan op toetsen, ontstaat er weer andere ruimte voor nuances. Het andere jongmaatje in de band is Simon Benthall, percussionist, in de weer met dance en Zuid-Amerikaanse ritmen. Daar heeft-ie het razend druk mee - heel Engeland lijkt op dit moment aan de salsa - zodat hij de komende tournee niet mee is". *CARAVAN is dus niet jouw muzikaal vehikel?* "Zeker niet, de band is even goed van de anderen. We houden rekening met elkaars ideeën en voorkeuren. Ik kan echt niet zomaar een nieuwe song droppen. Ik schrijf altijd aan nummers, dat wil zeggen, ik schrijf continue stukjes. Die speel ik voor aan de anderen tijdens repetities, of als we elkaar opzoeken. Ik kijk hoe er wordt gereageerd: *vinden ze het wat of niet?* Zo ja, dan ga ik er mee verder. Die stukjes borrelen gewoon in me op, ik hoef er niets voor doen. M'n echte probleem is hoe ik die stukjes onthoud. Dat doe ik pas als ik ze voor mezelf op de